

Crisis Theologica

Cárdenas, Juan de

Sevilla, 1687

Cap. VII. An iudex inferenda sententia interlocutoria debeat sequi
opinionem probabiliorem?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75689](#)

procedat secundam probabiliorem; ne huius secundæ propositionis procedit vero secundum opinionem minus probabilem quoad hoc quod pertineat, vel non pertineat ad ipsum ea causa. Cum autem dicitur, quod cognitio causæ includitur in ipsa sententia lata, cum eadem distinctione admittendum est.

57. Aliud est, si Fiscalis factularis, aut similis Actor disceptaret coram Episcopo, an ea causa eset spiritualis, an laicalis. Tanc enim Iudex Ecclesiasticus debet ferre sententiam de eo articulo secundum opinionem probabiliorem.

CAPVT VII.

An index inferenda sententia interlocutoria debeat sequi opinionem probabiliter?

NON EGET SVMMARIO.

58. **V**T iudex ferat sententiā in aliqua lite, præcedunt multi actus præparatorij, v.g. examinare testes, accipere Confessionem rei, citare Actorem, concedere testimoniū temporis ad probationes, & multi alij. Quæritur ergo, an ex vi huius damnationis, teneatur Iudex eligere opinionem probabiliorem, non solum ad feren-dam sententiam præcipuum causæ, sed etiam ad ferehdam sententiam in illis actibus præparatorijs, qui interlocutorij appellantur.

Hoz.

59. Mag. Hozes in explicatione huius secundæ propositionis num. 5. censet, hanc damnationem non loqui, nisi de potissima sententia, non vero de decisionibus interlocutorijs; subiungit tamen, quod quando pronunciat sententiam interlocutoriam iuxta opinionem minus probabilem in præjudicium unius partis, peccat, quamvis hoc non continetur in damnatio-

60. Sed hic dicendi modus non placet. In primis enim supponi debet, cum actus interlocutorius dicitur esse in præiudicium partis, non debere intelligi de præiudicio, seu iniuria evidenti; nam ad hanc inferendam nulla potest esse opinio probabilis. Sensus ergo debet esse, an quando Titius habet ius probabilius, vt concedatur ei terminus temporis, quem postulat, contradicente Sempronio, possit Iudex stare pro Sempronio iuxta opinionem minus probabilem, sine eo quod talis sententia interlocutoria sit contrā hoc decretum. In qua quæstione videtur hic Scriptor asserere, id non esse contra hoc decretum Innocentij XI.; & tamen peccare Iudicem, quia decernit in præiudicium Sempronij.

61. Sed hæc duo invicem repugnant. Nam si hoc decretum non comprehendit decisiones interlocutorias, iudicium de ipsis manebit secundum pristinum statum opinionum: si ergo dicitur, fuisse probabile saltem ab extrinseco, ante hoc decretum, quod Iudex possit ferre sententiam præcipuum secundum opinionem minus probabilem, à fortiori dicendum est, probabile fuisse, quod Iudex posset ferre sententiam interlocutoriam secundum ius minus probabile in præiudicium probabile Sempronij: ergo si tunc id erat probabile, & ideo non peccabat Iudex ferendo sententiam interlocutoriam secundum ius minus probabile in præiudicium Sempronij, neque modo post decretum peccabit.

62. Dicendum ergo est, hoc decreto comprehendit decisiones interlocutorias Iudicis, in quibus agitur de præiudicium partis, sive in quibus litigatur de iure partium. Et ita si Titius habet ius probabilius, vt concedatur ei terminus temporis, quem postulat,

Ff con-

contradicente Sempronio, contra hoc decretum procedet Iudex negando eam terminum. Secus in illis præparatorijs actibus, qui non sunt in præjudicium probabile partium.

63. Probatur assertio. Nullum enim est verbum in hac damnatione, quæ illam limitet ad solam sententiam potissimum causæ, ut clare constat ex illis verbis, *Iudicem posse iudicare iuxta opinionem etiam minus probabilem*; id autem verbum iudicare universalissimum est ad decidendum quacumque litem, aut quemcumque ~~litis~~ articulum, super quo est controversia partium.

64. Confirmatur. Hæc enim damnatio eo respicit, ut semper Iudex suffragetur iuri meliori, & probabilitori partis alterutrius: sed in actibus interlocutorijs potest inveniri ius melius, & probabilius vnius partis: ergo etiam in his debet intelligi hæc damnatio.

DISERTATIO IV.

An licitum sit sequi in præci opinionem tenuiter probabilem?

CAPVT I.

Opinio damnata proponitur; & an per illam damnetur doctrina de opinione minus probabili sequenda.

SVMMARIVM.

*Qui senserint, hic damnari electionem opinionis minus probabilis? n. 2
Potest opinio esse valde probabilis, & minus probabilis, quam opposita num. 3.
Ex hoc ipso decreto convincitur falsitas eius asserti. n. 4,*

1. Tertia propositio ex damnatis à SS. D. Innocentio hæc est: *Generatim dum probabilitate, sive intrinseca, sive extrinseca, quantumvis tenui, modo à probabilitatis finibus non exeat, confisi, aliquid agimus, semper prudenter agimus.* In quibus verbis excludit Romana Cathedra probabilitatem tenuem à regimine conscientiæ, ita ut nemo intelligatur operari prudenter, si tenui probabilitate nitatur.

2. Sed quid sit hæc tenuis probabilitas, opera pretium est discutere. Wilhelmus Sandæus in eo libro, qui *Sand.* inscribitur *Confutatio trium virorum*, circa hanc tertiam propositionem damnatam refert, Tabularium Gallicum (laryati nominis) credidisse, damnatam esse à Pontifice sententiam communem Theologorum afferentium, posse deduci ad praxim quamlibet opinionem probabilem, etiam minus probabilem, & minus tutam materialiter, quasi omnis opinio minus probabilis, & minus tutam materialiter sit tenuiter probabilis. Et hunc esse sensum damnationis ideo ille assertuit, vt atribueret Jesuitis propositionem damnatam, quasi soli Jesuitæ, ex quibus tres dunataxat numerat, docuerint, posse nos sequi opinionem minus probabilem, & minus tutam materialiter, scilicet extra materiam de valore Sacramenti.

3. Id tamen esse falsum, manifeste convincitur primo. Potest enim una opinio esse minus probabilis, & tamen eius probabilitas esse magna. Sic enim fulgor Lunæ est minor fulgere Solis; & tamen stolidum esset, & contra modum loquendi Sacrae Scripturæ, dicere fulgorem Lunæ esse tenuem. Nam Genes. 1. dicitur: *Fecitque Deus duo luminaria magna: luminare matutinum, ut præasset diei, & luminare minus, ut præasset nocti;* & *Stellas.*

Vbi